

بزرگداشت دکتر ابوالحسن ندیم

پایه گذار اپیدمیولوژی نوین در ایران

شد و در سال بعد، دیپلم انگل شناسی و حشره شناسی عملی را از دانشگاه لندن دریافت کرد.

پس از بازگشت به ایران، در سال ۱۳۴۱ به عنوان دانشیار رشته انگل شناسی در دانشکده پزشکی دانشگاه تهران منصوب شد. وی در ادامه، مسئولیت دفتر تحقیق دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی را بر عهده گرفت و از سال ۱۳۴۲ به عنوان مسئول اپیدمیولوژی ایستگاه تحقیقات پزشکی اصفهان فعالیت نمود. در سال ۱۳۴۳، رتبه دانشیاری بهداشت عمومی از گروه علوم بهداشتی دانشگاه تهران را کسب کرد و در سال ۱۳۴۵، دانشیار اپیدمیولوژی دانشکده بهداشت دانشگاه تهران شد. در سال ۱۳۴۸، به افتخار استادی اپیدمیولوژی از دانشکده بهداشت دانشگاه تهران نائل آمد.

دکتر ندیم در طول فعالیت های علمی خود، تألیف ۵ کتاب و نگارش ۵۰ مقاله در نشریات فارسی و ۵۰ مقاله در نشریات بین المللی را در کارنامه خود دارد. وی همچنین به عنوان عضو پیوسته فرهنگستان علوم پزشکی ایران از سال ۱۳۶۹ فعالیت می کرد. دکتر ابوالحسن ندیم، به عنوان پایه گذار اپیدمیولوژی نوین در ایران، نقش بسزایی در توسعه و پیشرفت بهداشت عمومی کشور ایفا کرد. وی با تأسیس و تقویت برنامه های آموزشی و

در تاریخ ۱۱ دی ماه ۱۴۰۳، مراسم بزرگداشتی به یاد دکتر ابوالحسن ندیم، استاد پیشکسوت دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران، در سالن آمفی تئاتر این دانشکده برگزار شد. این مراسم با حضور دکتر سید رضا رئیس کرمی رئیس دانشگاه علوم پزشکی تهران، دکتر علی جعفریان مشاور عالی وزیر بهداشت، رؤسا و مدیران گروه های بهداشتی کشور و همچنین تنی چند از اعضای خانواده ایشان برگزار شد.

گذری بر زندگینامه دکتر ابوالحسن ندیم

دکتر ابوالحسن ندیم در ۲۰ دی ۱۳۰۷ در تهران متولد شد. پدرش، تاجر پارچه و معلم مدرسه صدر، در اشعارش تخلص «ندیم» را برگزیده بود و این نام خانوادگی را برای خانواده انتخاب کرد. متأسفانه، پدرش زمانی که او یک ساله بود، درگذشت. وی در سال ۱۳۲۶ تحصیلات پزشکی خود را در دانشکده پزشکی دانشگاه تهران آغاز کرد و پس از اخذ مدرک دکترای پزشکی و انجام خدمت وظیفه عمومی، فعالیت های خود را از سال ۱۳۳۴ با گذراندن دوره یک ساله اپیدمیولوژی آغاز کرد. در سال ۱۳۴۰، دکتر ندیم موفق به کسب دیپلم بیماری های گرمسیری و بهداشت از دانشکده بهداشت و بیماری های گرمسیری لندن

پژوهشی در زمینه اپیدمیولوژی، نسل‌های متعددی از متخصصان را تربیت کرد که هر یک سهم مهمی در ارتقای سلامت جامعه داشته‌اند.

علاوه بر فعالیت‌های آموزشی، دکتر ندیم در مقام ریاست دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی دانشگاه تهران، برنامه‌های ملی متعددی را در زمینه کنترل و پیشگیری از بیماری‌های واگیر هدایت کرد. تلاش‌های او در مبارزه با بیماری‌هایی نظیر لیشمانیوز و مالاریا، به بهبود وضعیت بهداشتی مناطق مختلف کشور کمک شایانی کرد و الگوی موفق برای سایر کشورها فراهم آورد.

آنچه در مراسم یادبود دکتر ندیم گذشت

مراسم بزرگداشت دکتر ابوالحسن ندیم در تاریخ ۱۱ دی ۱۴۰۳، با حضور جمعی از اساتید، دانشجویان، همکاران و خانواده ایشان در سالن آمفی‌تئاتر دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران برگزار شد. در این مراسم، دکتر سیدرضا رئیس کرمی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی تهران، ضمن ابراز تسلیت به خانواده دکتر ندیم و جامعه پزشکی کشور، از خدمات ارزنده ایشان در حوزه بهداشت و اپیدمیولوژی تقدیر کرد. دکتر علی جعفریان، مشاور عالی وزیر بهداشت، نیز در سخنانی به نقش مؤثر دکتر ندیم در تربیت نسل‌های متعدد از متخصصان بهداشت و اپیدمیولوژی اشاره کرد.

در ادامه مراسم، برخی از همکاران و شاگردان دکتر ندیم به بیان خاطرات و تجربیات خود از همکاری با ایشان پرداختند. آن‌ها از تعهد، اخلاق حرفه‌ای و دانش گسترده دکتر ندیم یاد کرده و او را الگویی برای جامعه پزشکی دانستند. همچنین، پیام‌های تسلیت ویدئویی از سوی برخی از اساتید و همکاران بین‌المللی دکتر ندیم پخش شد که نشان‌دهنده جایگاه والای وی در عرصه جهانی بود.

در بخش دیگری از مراسم، فیلم مستندی از زندگی و فعالیت‌های دکتر ندیم به نمایش درآمد که مورد استقبال حضار قرار گرفت. این مستند به بخش‌های مختلف زندگی ایشان، از جمله فعالیت‌های علمی، پژوهشی و آموزشی، می‌پرداخت و نشان‌دهنده تأثیر عمیق او بر حوزه بهداشت و

اپیدمیولوژی در ایران بود.

در پایان مراسم، لوح یادبودی به خانواده دکتر ندیم اهدا شد و حضار با خواندن فاتحه و ادای احترام، یاد و خاطره این استاد بزرگ را گرامی داشتند.

مراسم بزرگداشت دکتر ابوالحسن ندیم، فرصتی بود تا جامعه پزشکی و دانشگاهی کشور از خدمات ارزنده این استاد فرهیخته، تقدیر به عمل آورد و یاد و خاطره او را گرامی بدارد. دکتر ندیم با تلاش‌های بی‌وقفه و دانش گسترده‌اش، نه تنها در عرصه علم و پژوهش، بلکه در تربیت نسل‌های آینده پژوهشگران و متخصصان حوزه بهداشت نقش بسزایی ایفا کرد. یاد و خاطره او همواره در دل‌های شاگردان، همکاران و جامعه پزشکی و آزمایشگاهی زنده خواهد ماند.